

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Cojocari împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, intervenient accesoriu Ministerul Finanțelor, Inspectoratul de Poliție Cimișlia, Agentul constatator Fitchevici Vadim și Primarul or. Cimișlia, cu privire la repararea prejudiciului material și moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 27 martie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat

(Dosarul nr. 2ra-391/25

NR. PIGD 2-23112613-01-2ra-16072025)

Recursul este vădit neîntemeiat în temeiul art. 433 (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Dezacordul recurentului cu decizia contestată nu constituie temei de casare a acesteia.

Au examinat anterior cauza judecătorești:

Judecătoria Cimișlia, sediul central, jud. V. Carapirea,
Curtea de Apel Sud, sediul Comrat, jud. A. Mironov, G. Colev, V. Hudoba

18 februarie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Inspectoratul General al Poliției al MAI,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Oxana Parfeni,

Ion Munteanu, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 4 august 2023, Cojocari Tatiana a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratul General al Poliției al MAI, intervenient accesoriu Ministerul Finanțelor, Inspectoratul de Poliție Cimișlia, Agentul constator Fitchevici Vadim și Primarul or. Cimișlia, solicitând încasarea, din contul Inspectoratului General al Poliției al MAI și al Inspectoratului de Poliție Cimișlia, a sumei de 20 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și a sumei de 8 500 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, la 19 noiembrie 2021, a fost sancționată contravențional prin decizia agentului constator Fitchevici Vadim, fiind aplicată o amendă în mărime de 50 unități convenționale, echivalentul a 2 500 lei, în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI 05364325 din aceeași dată, întocmit de agentul constator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cimișlia.

3. Potrivit procesului-verbal, s-a reținut că, la 19 octombrie 2021, în intervalul orelor 09:00-19:30, aflându-se în curtea blocului de locuit din str. Ștefan cel Mare nr. 22, or. Cimișlia, în timpul unui interviu acordat pentru știrile „Jurnal TV”, Bulat (Cojocari) Tatiana ar fi răspândit cu bună știință informații mincinoase la adresa primarului or. Cimișlia, Andronache Sergiu, fapt calificat drept defăimare și încadrat juridic în baza art. 70 alin. (1) Cod contravențional.

4. La 29 noiembrie 2021, Bulat Tatiana a depus contestație împotriva deciziei de sancționare și procesului-verbal contravențional nr. MAI 05364325 din 19 noiembrie 2021, manifestându-și dezacordul cu soluția agentului constator.

5. Prin hotărârea din 23 mai 2022 a Judecătoriei Cimișlia, sediul central, a fost admisă contestația, fiind încetat procesul contravențional pornit în privința Bulat Tatiana pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 70 alin. (1) Cod contravențional.

6. Prin decizia din 10 noiembrie 2022 a Curții de Apel Comrat, cauza contravențională a fost restituită spre rejudecare în alt complet al instanței de fond.

7. Prin hotărârea din 27 aprilie 2023 a Judecătorei Cimișlia, sediul central, a fost admisă din nou contestația formulată de Bulat Tatiana. S-au declarat nule procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI 05364325 din 19 noiembrie 2021 și decizia de sancționare, fiind constatat că nu există fapta contravenției, în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional pornit în privința acesteia.

8. Reclamanta a mai menționat că nu a comis fapta contravențională, iar opiniile exprimate de aceasta cu privire la neexecutarea de către Primarul or. Cimișlia a Deciziilor Consiliului local nr. 3/11 din 14.04.2021 și nr. 6/2 din 15.10.2021, prin care au fost alocate mijloace financiare în sumă de 350 000 lei pentru reparația drumului din str. Ștefan cel Mare nr. 20-22, corespund realității.

9. În susținerea acestor afirmații, s-a arătat că situația reală a străzii este confirmată prin imagini foto ale curții blocului de locuit nr. 20-22 din str. Ștefan cel Mare, care demonstrează că drumul nu a fost reparat, în curtea blocului fiind formată o acumulare de apă ce îngreunează accesul locatarilor.

10. De asemenea, a indicat că informațiile făcute publice nu sunt defăimătoare și nu lezează onoarea și demnitatea primarului or. Cimișlia, acesta având calitatea de persoană cu funcție de demnitate publică.

11. Astfel, reclamanta consideră că are dreptul la despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite ale angajaților Inspectoratului de Poliție Cimișlia, care ar fi încălcat normele procedurale și materiale în cadrul procedurii contravenționale, în sensul art. 384 alin. (2) lit. u) și alin. (3¹) Cod contravențional, precum și al art. 13 alin. (1) din Legea nr. 1545 din 25.02.1998.

12. S-a mai menționat că tragerea la răspundere contravențională a dezechilibrat starea emoțională a reclamantei, aceasta devenind ușor iritabilă și sensibilă. La momentul respectiv, reclamanta era însărcinată, starea sa psiho-emoțională fiind afectată și de volumul mare de muncă, deținând funcția de șef al secției contabilitate și fiind supusă unui control al Curții de Conturi.

13. Totodată, reclamantei i-ar fi fost refuzată eliberarea permisului de conducere până la prezentarea cazierului judiciar, din motiv că în baza de date figura contravenția menționată.

14. Reclamanta a invocat că, ulterior, a acuzat dureri de cap, stări de neliniște, neîncredere în forțele proprii, nesiguranță și o stare permanentă de disconfort psihic, fiind afectată și de atitudinea negativă a unor locuitori ai or. Cimișlia, care ar fi manifestat aprecieri nefavorabile față de aceasta.

15. În aceste circumstanțe, reclamanta a considerat că i-a fost cauzat un prejudiciu moral, susceptibil de reparare prin echivalent bănesc, iar suma de 20000 lei reprezintă o compensație echitabilă pentru suferințele psihice invocate.

16. De asemenea, pentru apărarea intereselor sale, reclamanta a fost nevoită să angajeze avocat, suportând cheltuieli de judecată.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

17. Prin hotărârea din 15 februarie 2024 a Judecătorei Cimișlia, sediul central, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată. S-a încasat de la Inspectoratul General al Poliției al MAI, în beneficiul Tatiane Cojocari, cu titlu de prejudiciu moral suma de 2 000 lei, cu titlu de prejudiciu material suma de 1 000 lei și cu titlu de cheltuieli judiciare sumă de 7 500 lei, în sumă totală de 10 500 lei.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

18. La 23 februarie 2024, Inspectoratul General al Poliției al MAI a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea să fie respinsă integral.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

19. Prin decizia din 27 martie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat, s-a respins apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției al MAI și s-a menținut hotărârea din 15 februarie 2024 a Judecătorei Cimișlia, sediul central.

20. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI 05364325 din 19 noiembrie 2021 și decizia de sancționare emise în privința Tatiane Bulat au fost anulate prin hotărârea Judecătorei Cimișlia, sediul central, din 27 aprilie 2023, fiind constatat că nu există fapta contravenției, cu încetarea procesului contravențional pornit în privința acesteia, în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional.

21. Curtea de Apel a reținut că anularea procesului-verbal contravențional și încetarea procesului contravențional atrag dreptul persoanei vătămate de a solicita repararea prejudiciului cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională, drept prevăzut de art. 384 alin. (2) lit. u) Cod contravențional și de Legea nr. 1545 din 25.02.1998.

22. Instanța de apel a constatat că prima instanță a stabilit corect existența prejudiciului moral și material invocat de reclamantă, precum și legătura de cauzalitate dintre acțiunile autorităților și prejudiciul suferit, apreciind în mod corespunzător probele administrate în cauză.

23. Totodată, Curtea a reținut că stabilirea cuantumului prejudiciului moral în sumă de 2 000 lei și a prejudiciului material în sumă de 1 000 lei ține de marja de apreciere a instanței de fond, fiind proporțională cu circumstanțele cauzei și cu intensitatea suferințelor invocate.

24. Cu referire la cheltuielile judiciare, instanța de apel a constatat că acestea au fost acordate în mod legal și justificat, în baza probelor prezentate la dosar, iar suma de 7 500 lei corespunde cheltuielilor efectiv suportate de reclamantă.

25. În aceste condiții, Curtea de Apel Sud a concluzionat că apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției al MAI este neîntemeiat, iar hotărârea din 15 februarie 2024 a Judecătoriei Cimișlia, sediul central, este legală și întemeiată, motiv pentru care a dispus respingerea apelului și menținerea hotărârii atacate.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS ȘI SOLICITĂRILE RECURENTULUI

26. La 19 iunie 2025, Inspectoratul General al Poliției al MAI a declarat recurs împotriva deciziei din 27 martie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea să fie respinsă.

27. În motivarea recursului, în esență, Inspectoratul General al Poliției al MAI a susținut că instanțele de fond și de apel au aplicat eronat normele de drept material privind repararea prejudiciului moral, considerând neîntemeiată concluzia privind existența unui prejudiciu real și efectiv cauzat reclamantei prin tragerea la răspundere contravențională.

28. A arătat că anularea procesului-verbal contravențional nu este, prin ea însăși, suficientă pentru acordarea despăgubirilor morale, în lipsa unor probe concrete care să demonstreze producerea unor suferințe psihice or afectarea vieții personale sau profesionale a reclamantei, precum și legătura de cauzalitate dintre faptele imputate autorităților și prejudiciul pretins.

29. Totodată, a invocat că instanța de fond ar fi stabilit prejudiciul moral în mod formal, fără o analiză detaliată a criteriilor de apreciere a intensității suferințelor psihice și fără o motivare suficientă a quantumului acordat, iar instanța de apel ar fi menținut această soluție fără a examina critic aceste aspecte.

30. De asemenea, recurentul a susținut că nu sunt întrunite condițiile legale pentru angajarea răspunderii statului, întrucât nu ar fi fost demonstrat caracterul ilicit al acțiunilor agentului constator și nici existența unei culpe în activitatea acestuia, agentul acționând în limitele atribuțiilor sale legale.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

31. Art. 431 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători”.

32. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

33. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen; d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

34. Art. 442 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragerea în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.

(2) În recurs nu pot fi administrate noi probe, cu excepția celor care dovedesc cheltuielile de judecată și despăgubirile menționate la art. 372 alin. (3). Aprecierea probelor dată de prima instanță și de instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeinic art. 432 alin. (1) lit. e) sau în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului, prevederile art. 372 se aplică în mod corespunzător”.

35. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat”.

36. Art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

37. Cu referire la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată reține că decizia din 27 martie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat, a fost expediată părților la 3 iunie 2025 prin intermediul poștei terestre (f.d.216).

38. Totodată, din materialele dosarului rezultă că dovada legală a recepționării deciziei de către Inspectoratul General al Poliției al MAI lipsește, nefiind prezentate avize de recepție sau alte înscrisuri care să confirme data comunicării efective a hotărârii motivate.

39. În aceste circumstanțe, Completul de judecată constată că recursul declarat la 19 iunie 2025 prin intermediul poștei electronice este declarat în termenul legal prevăzut de art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

40. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și art. 432 din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție verifică legalitatea deciziilor instanțelor de apel prin prisma temeiurilor prevăzute de lege, iar potrivit art. 433 alin. (1) lit. f), recursul este inadmisibil dacă este vădit neîntemeiat.

41. Conform prevederilor legale și practicii judiciare constante, recursul trebuie să conțină o motivare clară, convingătoare și întemeiată în drept, care să evidențieze existența unor erori de drept material sau a unor vicii esențiale de procedură imputabile instanței de apel. Recursul nu are rolul de a supune cauza unei rejudecări în fond, ci de a examina legalitatea hotărârii atacate în limitele motivelor invocate. Prin urmare, simplele exprimări ale nemulțumirii față de soluția instanței inferioare, nesuținute de argumente juridice clare privind încălcarea normelor de drept sau caracterul arbitrar al hotărârii contestate, nu întrunesc condițiile de admisibilitate ale recursului.

42. Analizând motivele invocate în recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al MAI, Completul de judecată constată că acestea nu întrunesc cerințele prevăzute de art. 432 din Codul de procedură civilă, recurentul limitându-se, în esență, la reiterarea susținerilor formulate în apel și la contestarea concluziilor instanțelor inferioare.

43. Recurentul invocă, în principal, aplicarea pretins eronată a normelor de drept material privind repararea prejudiciului moral și susține că acordarea despăgubirilor ar fi posibilă doar în condițiile dovedirii unui prejudiciu real și efectiv, precum și ale constatării caracterului ilicit al acțiunilor agentului constator. Totuși, Completul constată că aceste susțineri nu sunt apte să demonstreze existența unor erori de drept material în raționamentul instanței de apel.

44. Contrar celor afirmate în recurs, instanța de apel a analizat circumstanțele cauzei prin prisma regimului juridic instituit de art. 384 alin. (2) lit. u) Cod contravențional și de Legea nr. 1545 din 25.02.1998 și a reținut, în mod întemeiat, că anularea procesului-verbal contravențional și încetarea procesului contravențional pe temeiul inexistenței faptei contravenției constituie un temei suficient pentru nașterea dreptului la repararea prejudiciului cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională, fără a fi necesară constatarea suplimentară a ilegalității acțiunilor autorităților competente.

45. De asemenea, Completul observă că recurentul nu indică nicio normă de drept material a cărei interpretare de către instanța de apel ar fi fost contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție și nu demonstrează caracterul arbitrar sau vădit nerezonabil al aprecierii probelor în sensul art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă.

46. Susținerile recurentului privind lipsa probelor referitoare la existența prejudiciului moral și la cuantumul acestuia vizează, în realitate, aprecierea situației de fapt și a probatoriului administrat, aspecte care, potrivit art. 442 alin. (2) din Codul de procedură civilă, nu pot fi reexamineate în cadrul recursului.

47. În ceea ce privește criticile formulate cu referire la cheltuielile de judecată, Completul de judecată constată că acestea au fost examinate de instanțele inferioare în baza probelor prezentate la dosar, iar recurentul nu a demonstrat existența unor erori de drept sau a unui caracter vădit nejustificat ori disproporționat al sumelor acordate.

48. În ansamblu, Completul de judecată constată că motivele invocate în recurs exprimă exclusiv nemulțumirea recurentului față de soluția instanțelor inferioare și tind să determine o reanalizare a fondului cauzei, inadmisibilă în cadrul recursului.

49. Prin urmare, nefiind relevate erori de drept material sau procedural în sensul art. 432 din Codul de procedură civilă, recursul declarat se dovedește a fi vădit neîntemeiat.

50. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Declară inadmisibil recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției al MAI împotriva deciziei din 27 martie 2025 a Curții de Apel Sud, sediul Comrat.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Ion Munteanu